

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. LXIV. An autem Luthero-caluinistica hæc doctrina non reddit
homines securos, & profanos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

An autem Lutherico-caluinistica hæc
doctrina non reddit homines secu-
ros, & profa-
nos?

I. MINISTER. 1. Cum Catechesi negat, utrem im-
possibilem. Parochus affirmat; & catechetica Rationem hanc: Neque enim fieri potest, quinij, qui Christo per veram fidem insiti sunt, fructus proferant gratitudinis: sic mutat. Neque enim fieri potest, quod iij, qui Christo per... fidem solam se in suis putant, fructus profere: gratia ut debitos, ac meritos.

RESPONDEO. Si quæras ex Ministro, cur fieri non possit, quin fructus proferant gratitudinis, insiti Christo per veram fidem? Respondebit: Quia, Ad constitendum liberum arbitrium requiritur libertas à Coactione. Vide in Lutherio-caluin. par. 4. q. 37. 2. Quia Efficacia gratiæ ponenda est in Deo Necessitate nos. Ibid. q. 30. 3. Quia, Baptismus reddit homines impeccabiles. Ibid. par. 3. q. 26. 4. Quia Deus prædestinavit aliquos sine meritis, et si paucos, ad vitam æternam; ideo hi proferunt fructus gratitudinis. Ibid. par. 4. qq. 32. 33. 34. 5. Quia inequitabilis necessitate hi salvantur, alij pereunt. Ibid. q. 35. 6. Quia Iustificatio consistit in Imputatione iustitiae Christi. Ibid. q. 64. 7. Quia certitudine fidei quisque certus esse debet, se iustificatum esse. Ibid. q. 66. Quin & prædestinatum. Ibid. q. 67. Nam fides & iustitia amitti non possint: Ibid. q. 68. Imo, Libertas Christiana reprobatur operum bonorum necessitate. &c. Ecce Trojanum equum hæresim: fermè quot vno in capite papauerino latent semina. Consule de super & Antichristum, & Genealogiam meos.

II. MINISTER. 1. Doctrinæ nostra non est Lutheriana, neque Caluinistica; sed Christiana, atque Apostolica. Neque nos Lutherani sumus, vel Caluinisti; (quæ nomina pro Schismatibus habemus) sed Christiani: Teste Luther, Erasmus, Achanato: Teste S. Scriptura de nomine Christiani fidelibus imposito, retento, retinendo, non Pauliani. &c.

2. Cum nos Caluinianos, &c. appellant Pontificij, agnoscimus in eis morem genuinum veterum hæretorum; in Nobis communem cum antiquis Orthodoxis sortem. Nam Ariani hos vocabant Homousianos. &c. alie quealii: teste Lorino, Bellar,

3. Papistæ & Romanenses volunt soli dici CATHO-
LICI; at similiter & præfici hæretici; teste Aug Laetant.
Bell. Cano.

4. Apertum meadacium est, spissum, dolosum,
palpabile, vel si uno malis verbo, Iesu-ticum; cu[m] nos
Lorino, Bellar. aiunt, Caluinianos Caluinianos discipulos
suos duci voluit, Lutherus Lutheranos.

5. Hæretorum priuilegium est, impudenter mentiri,
ait Costerus. Ideo, religio suspecta habenda est, ait Lef-
fus, cuius autores, & propugnatores utuntur dolo mali,
mend &c.

RESPONDEO. Minister factus est ex tempore Rhetor; sed Vatinianus, & Verinus. Philippicam declamat in me Meorum minimum Verum, & opprobrium hominum propter Christum pro Christo. Sed conuerso nomine de te fabula dicetur; quam tu aduersum me, Meisque Choragus cecinisti. Vane tu pro Vobis congeffisti; que præfici Romano-catholici pro Romano-catholicis prædicarunt vere.

Vt largiarid Vobis, certè per opto: Speciem sanæ habetis Christianæ & Apostolica Pietatis; sed Veritatem eius abnegantes. Quia tamen Alexander esse vult DEVIS: Sit DEVIS. &c.

AD I. Lutherum, Erasmus testatur. Quia similis simili gaudet: & mulus mulum scabit. Et tamen affectat S. Athanasio similis videri: Sieut iste Leo, leonis induitus exuuiis. Christiani tamen estis ex baptismo quisque Vestrum; Sed vas vacuum; et si charactere indelebilis signatum. Scriptura vero, calatrix nominis CHRISTIANI, dicit Vobis, Nestorius: Ex nobis ex istis; sed non estis ex Nobis. Et quid nobis cum ijs, qui foris sunt. Procul hinc; procul ito profanum Vulgus.

AD II. Ita, inquam, hæretici vocitabant Orthodoxos; sed Romano-catholicos: Hivero illos ab Hæresiarchis suis: sicuti hodieque hædiernos Seçtarios. Minister se suosque compo-
nit Orthodoxis Romano-catholicis, quorum dissimillimus esse vult atque laborat. Romano-
catholicos vero ponit inter hæreticos, qui soli
omnes hæreticos semper anathematizarunt, &
extinxerunt. Hui, quot in vno implicat contradicções: Belli viri Pelle.

AD III. Volunt, Voluerunt semper; Volent-
que. Sunt etenim. Similiter suborti pro tempore
ribus hæretici præfici idem nomen CATHOLICI
affecta-

affectarunt, tum per emendicas aut ementias Communicatorias Romanas; tum per sparsum vulgo, iactatunq[ue] de se titulum, fucum-ue Catholica Communionis. &c. Qualia sepius notata videre est in mea Historica Demonstratione Romano catholica fidei. Testes dem? Eosdem reddo tibi verbis totidem, quos tute dedisti mihi. De tui namq[ue] similibus prodiderunt. Qua similitas, (tua recipe verba Minister) velsi dubites; quia in Veterum scriptis Patrum non multum Bene es versatus; consule eosdem, de Qualibus iij contestentur. Verè, (tua recipe verba) agnoscamus in VOBIS Lutherocalvinianis Morem, genumque veterum hereticorum.

AD IV. Si male locuti sunt, testimonium perhibe de mendacio. Sin? quid eos cædis tam immaniter? Sed negas? Et hoc tantum. Egosto in ore da oritur testimoniū fide dignorum.

AD V. Et testimonium Costerti, Lessij. &c. verum est. Atq[ue] in iisdem, (tua recipe verba Minister) haves propositionem à Teipso formatam; tu, si bonus es logicus, assume, atq[ue] conclude.

III. MINISTER. I. De Patochi appendicula, sola fide, diximus quest. 6o.

2. Cat. chesis ait: *Fructus proferunt gratitudinis, qui Christo per Veram fidem insiti sunt.* Parechus hic manifeste calumniantur, & doctrinæ catechetice sensum deprauat ponendo: *Per fidem solam Christose insitos putant.* Vocem Veram expunxi: in quo dolum committit, & fr[ater] iudicatur agit. Doctrinam nostram de Vera fide Opinionem in te protatur mendacem, & credulam, temerariamque præsumptionem.

3. Nec ipse negare potest, quin Christo insiti fructus proferant gratitudinis; nisi nouam hic haeresin nobis fabricet. Iusta de eo querela nostri Catechista est. &c.

RESPONDEO. AD I. De Sola fide diximus ad quest. 6o.

AD II. Vocem Veram, expunxi sciens, prudensq[ue]; quia Sectariorū ac Nouatorum fides, i. Nec Vera esse potest; 2. Nec Fides quidē; sed mera opinio; atq[ue] perfusio, (tua recipe verba) mendax, credula, temerariaq[ue] præstatio. Atq[ue] idcirco propriū epitheton solam substitui: *Fidem ex conniven- tia reliqui, loquēs ut multi, sentiens ut pauci.* In marginem exaluinizatum Veram exponere vel ego inaduertens omisi; vel expositam typotheta p[ro]teriit casu. Quales quā mihi, ab typ-

graphia procul absenti quā typographo meo, casus acciderunt velin nuperis meis Lutherocalvinisticis, & Historicis plures. Neque in hac ipsa Castigatione melius sperare, nedum spondere mihi certum esse potest. Itaque nec dolum commisi, nec fraudulerter regi: Neque vir bonus id de me vel probabilitet præsumere potest: adeo nec ipsa astuans Ministri malignitas causam vel fingere poterit, cur expunctam noluisse ad marginem exponere.

Quocirca Minister bis operam ludit: tum, quod suum ipse vitulentiae animum stylumque in me exercit, & exercet; tum quod è locis communibus suis facti meo dissimillimi iustum querelam iniuste in me promit, atque contorquet.

AD III. Nego, per veram fidem insitos Christo proferre fructus duntaxat Gratitudinis; sed insuper etiam ad cumulum Meritorum satagerit, ut PER BONA OPERA certam suam Vocationem & Electionem faciat. 2. Pet. 1. Neque Minister secius affirmit, (tua recipe verba) nisi nouam hic haeresin nobis fabricet cum suis Lutherocalvinianis Nouatoribus.

AD QVÆST. LXVI.

Quid sunt Sacra menta?

CALVINVS Inst. l. 4 c. 14 §. 1. componit definiti-
conem Sacra menti conformem huic Catecheti-
cæ.

MINISTER. 1. Quod pro Sigilla ponat Instrumenta, nihil hic opus erat. Nam fatemur Sacra menta esse in-
strumenta. Et eadem quoque Sigilla; Vt Rem. 4. cir-
cumcisio vocatur ομιλία. i. Signum. Sed & r̄φερετ; i. Sigillum, seu signaculum. Sic & Patres id appellant.

2. Nulla iusta de causa verbum *Obsignare*, delevit.
Quia Sacra menta sunt & signa, & sigilla; ideo & si-
gnificant, & obsignant, & confirmant. Et manifesta
calumnia est, quoties Pontificii docere nos afferunt
Sacra menta esse nuda signa.

3. Minime erat opus ad Credentib[us] addi *Vere*: quia
Solum Vera fides hic intelligitur.

RESPONDEO AD I. Quia Sigilla tantum
confirmant rem, non conferunt ipsam actu in-
sele; instrumenta autem quid aliud rei & ope-
rantur, & conferunt: Quorum prius aiunt; ne-
gant